

[Christensen (Høng).]

Sognefogeden over udpantet Gods, kan henvises til Afholdelse af Fogeden. Men jeg savner her en Bestemmelse om Auktioner over Hittegods og Strandingsgods, og jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om det ikke er Meningen, at i hvert Fald Auktioner over Hittegods skal behandles efter de samme Bestemmelser, der gælder for de Auktioner, som afholdes af Politiet og Sognefogeden over udpantet Gods. Jeg ved ikke, om Strandingsauktionerne skal behandles efter de hidtil gældende Regler, hvad der vel ikke kan være noget til Hinder for, men jeg vil gerne høre den højtærede Justitsministers Mening herom.

Hvad angaar Bestemmelsen i § 3, Stk. 4, om, at Personer, der i Henhold til Lov Nr. 527 af 15. December 1922 udøver Auktionsvirksomhed i de sønderjyske Landsdele, skal have Ret til for det for dem fastsatte Omraade at beskikkes som Auktionsledere, saafremt Andragende herom indgives til Justitsministeriet inden den 1. Oktober 1935, tror jeg efter Samtale med Rigsdagsmænd fra de sønderjyske Landsdele at kunne udtale, at denne Bestemmelse vil vække Tilfredshed dernede. Vi vil derfor gerne give denne Bestemmelse vor Tilslutning.

Angaaende § 4 skal jeg bemærke, at det jo nærmere kan drøftes i det Udvalg, der utvivlsomt vil blive nedsat, om det foreslaaede Vederlag til Auktionslederne er passende.

Lovforslaget maa vel forstaas saaledes, at det forudsætter, at Auktionslederen som Regel tillige er Inkassator og faar sin væsentligste Indtægt af denne Virksomhed. Det almindelige Vederlag, 1/5 af Afgiften, vil jo i de fleste Tilfælde kun blive Smaapenge, højest 0,8 pCt. af det afgiftspligtige Beløb.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Lovforslagets andre Bestemmelser; disse vil jo kunne blive nærmere gennemgaaet i Udvalget. Jeg vil dog lige nævne, at jeg finder det heldigt, at det i § 13 er bestemt, at den, der er Inkassator, selv om det ikke er Auktionslederen, har Ret til at foretage Opraab og meddele Hammerslag. Det vil jo i alle Tilfælde være heldigst for Auktionslederen, at han ikke kommer i Fristelse til maaske at udføre disse Auktioner med mindre Omhu, end naar han selv er Inkassator, og det er ogsaa bedst for ham, at han staar udenfor, hvis det skulde ske, at en saadan Auktion gaar mindre godt — saa er han i hvert Fald paa den sikre

Side. Jeg synes, denne Bestemmelse er retfærdig, og jeg kan tiltræde den ubetinget.

I øvrigt bærer Lovforslaget stærkt Præg af, at vi her staar over for en indgribende Nyordning, idet Lovforslaget forudsætter, at der af Justitsministeren skal eller kan træffes en Række administrative Bestemmelser. Jeg skal kort omtale disse: Om Sikkerhedens Art og Størrelse i § 5, om Auktionsbøger i § 6, om Auktions Lovmedholdelighed i § 8, om Kontrolforanstaltninger, Bekendtgørelser og Reklamer i § 9, om Auktionskatalogets Indretning i § 12, om den nærmere Fremgangsmaade ved Auktions Afholdelse i § 13 og om Afregningsmaaden for Afgifternes Vedkommende i § 20. Jeg er naturligvis enig med den højtærede Minister i, at alle disse specificerede Detailbestemmelser ikke kan optages i selve Lovforslaget uden at gøre dette i urimelig Grad vidtløftigt og uden at udsætte det for stadige Tilføjelser eller Ændringer.

I Forbindelse med Revisionen af Auktionsvæsenet er der af den højtærede Finansminister fremsat et Lovforslag om Revision af Auktionsafgifterne til Staten. Ved denne Revision faar det gamle Sportelreglement af 1814 med senere Tilføjelser en tiltrængt Modernisering for 5te Afdelings Vedkommende, saaledes som Afdelingerne I, II, III og IV efterhaanden er blevet moderniseret, og det kan vel ogsaa nok indrømmes, at Bestemmelserne i Afdeling V i mangt og meget er forældede; man ser jo anderledes paa mange Ting nu, end man gjorde i 1814. Det kan ikke nægtes, at Gebyrberegningen ved Auktionsforretninger efterhaanden er blevet højest vidtløftigt, og Administrationen og Fogedkontorerne vil sikkert hilse den foreslaaede Forandring med Glæde.

De foreslaaede Bestemmelser er der ikke Anledning til at komme nærmere ind paa i Enkeltheder; Gennemgangen af disse maa henvises til det kommende Udvalg.

Det forudsættes, at Afgiften i det hele og store vil blive omtrent, som den er i Øjeblikket, og det er saaledes ikke Hensigten, at Statskassen skal tjene paa Forandringen, hvad vi naturligvis alle med Glæde tager til Efterretning, thi nye Skatter og Afgifter og Forhøjelser af ældre er der saa vist ingen Stemning for. Jeg kan jo forstaa, det vil være umuligt for Finansministeren at undvære de 600 000—800 000 Kr., som Auktionsvæsenet indbringer, for ellers var der maaske i og for sig rent principielt intet i Vejen for, i hvert Fald, hvad de frivillige